

Gn 12,1-7; Sal 15. 11. 2020 (bohoslužby pro děti)

Pozdrav + přivítání

P: 690,1+3

In: Dej mi poznat svoje cesty, Hospodine, uč mne chodit po svých stezkách. Veď mne cestou své pravdy a vyučuj mne, vždyť jsi Bůh, má spása, každodenně skládám svou naději v tebe. AMEN. (Ž 25,4n)

Píseň 607

Modlitba

Náš Pane, toto je tvůj den – a my děkujeme, že ho smíme slavít. Pozval jsi nás, a my si tu živě připomínáme: Ty jsi dárce života, který má budoucnost. Zjistíme, že se nemusíme životem bezcílne plácet, ale že u tebe je dobrý směr a cíl. S pokorou i radostí děkujeme za toto pozvání. Nezůstáváme sami na to, co s životem. Můžeme slyšet, kam zveš, kam se vydat, kudy vedou tvé stezky. Chválíme tě za dar společenství malých i velkých, společenství, které platí i když jsou kostely zavřené. Z příběhů lidí, které jsi zavola, k nám všem promlouvá svědectví pravdy. Smiluj se nad námi – a dej nám poznat, jaké to je, žít ve světle tvého zavolání a pozhnání. *Otče náš, který jsi v nebesích...*

Píseň: Děkujem ti Pane Bože BTS 18

- Děkujem ti, Pane Bože, že nás máš tak rád, / že jsme mohli dneska ráno zdraví vstát.*
- Děkujem ti, Pane Bože, že si smíme hrát, / že si také můžem spolu zazpívat.*
- Děkujem ti, Pane Bože, za ten dnešní den, / dej at' tebe každý chválí v srdci svém.*

Oslovení nejmenších (figurka předvádí)

Co člověk dělá, když sedí? – odpočívá. Čte si, kouká do počítače, vzpomíná, podřimuje – a většinou nic nečeká ani nevyhlíží.

Co naopak člověk dělá, když něco nebo někoho vyhlíží? (figurka se postaví) Většinou vstane, pozorně kouká, těší se, už by vykročil, vydal se vstříc tomu překvapení... Ale problém je, když neví kam se vydat, a kdy...

My dnes potkáme starého Abrahama. Kdo posloucháte salvátorské podvečerníčky, tak víte, že o něm začal vyprávět strýček Ben Juditě a Tobiášovi v babylonském zajetí. Přestěhovali je tam a oni prožívali hodně smutku, bezradnosti. Viděli, jak rodiče nebo dědeček s babičkou sklesle sedí a vzpomínají. A nic nevyhlížejí. Na nic se netěší, jen se topí ve vzpomínkách, jaké to bylo dřív krásné, než je tohle zajetí postihlo.

Starý Abraham, o němž bude dnes příběh, na tom byl podobně... Kdysi se ještě se svým otcem vydali na cestu, ale pak uvízli ve městě Cháran. Abraham tušil, měl bych jít dál, ale nevěděl kam, a tak se tam usadil. Ale jednou, docela nečekaně, k němu promluvil Bůh. Poslouchejte, jak je to v bibli. Pak si to převyprávíme pro děti i pro dospělé.

1. čtení Gn 12,1-7

Píseň 367 (Studně nepřevážená)

kázání pro děti

Starý Abraham Abraham byl hodně starý jako váš dědeček. Jeho žena se jmenovala Sára, a co pamatovali, žili ve městě. Měli tam dům a stáda ovcí, koz a velbloudů a služebnictvo, které se o to všechno staralo. A taky tam

měli rodinu, bratrance a setřenice, kamarády. Celý život tam Abraham strávil. Sousedi a příbuzní říkali, vidíte starého Abrahama? Tomu se vede, ten se má dobře. Když se Abraham díval na svůj dům a na svoje stáda, myslel si to taky. Ale pak si vzpomněl na svou ženu, a bylo mu z toho všeho smutno – protože neměli děti. A to ho bolelo, a říkal si, nač je ten můj dům, a stáda, když jsme se Sárou zůstali bez dětí? – když to nemáme komu předat, když nemáme pro koho žít?

Takhle si to říkal už dlouho. A pak, najednou, zničeho nic, uslyšel jednou na stará kolena Abraham Pána Boha. Poprvé v životě. (*Napadne vás, co by mu měl Pán Bůh říct? "...*) Pozval ho na cestu: „Vyjdi odsud, opusť tohle město, opusť příbuzné a staré kamarády, opusť svůj dům, a jdi do země, kterou ti ukážu. **VSTAŇ A HLEDAT POJĎ TU ZEM!**“

A ten hlas mu sliboval: „Tam, na to tom novém, neznámém místě, v zemi kterou ti ukážu, tam z vás bude velká rodina, a jednou z té rodiny bude celý velký sbor věřících.

Vydej se na cestu, a budeš se mít na co těšit!

Co na to Abraham? Co myslíte? Určitě to pro něj nebylo lehké rozhodování. Vy, děti, se rády vydáváte na nové cesty zkoumat neznámá místa. Ale když si člověk někde zvykne a už nic nečeká, to se mu to těžko opouští. Bylo to pro něj a pro Sáru těžké rozhodování, ale nakonec se rozhodl, **PŮJDU!** Vydám se na tu dalekou a dlouhou cestu, i když nevím, kam vede. **VĚŘÍM** Pánu Bohu, který mne pozval: **VSTAŇ A HLEDAT POJĎ TU ZEM...** A tady máme najednou jiného Abrahama (*figurka poodejde od flanelografu*), vidíte, už se mu hýbají nohy, jak se začal na tu cestu těšit. Koho a co musí nechat Abraham tady, a koho a co si může vzít sebou? (*rozebíráme flanelograf: „přenosné prvky“, tj. stáda, žena, sluhové, stan, si bere sebou, „nepřenosné“, tj. příbuzní/kamarádi, dům, město, dáváme pryč, protože je sebou vzít nemůže*)

Takhle šli po mnoho dní, až přišli do země Kananejců. To je ta země, tu ti dám, uslyšel Abraham zase Pána Boha. Tady budeš bydlet, tady budou bydlet tvoje děti a děti tvých dětí. Ale ta země nebyla prázdná jako dům k nastěhování. Bydleli tu Kenaánci a na Abrahama a Sáru občas koukali skrz prsty. A přece právě tady Abraham postavil stan a začal pást svoje stáda. Sáre se to moc nezdálo, a večer povídá Abrahamovi: Kams' nás to zavedl? Cizí země a dokola cizí lidé...

– Sáro, povídá Abraham, já věřím, že nás Bůh nepodvedl. Slíbil, že budeme mít děti a vnoučata, mnoho, přemnoho. Slíbil, že budeme velká rodina, jeho lid. Slíbil, že tady budeme žít. **VĚŘÍM** Bohu, který mne pozval a slíbil: **VSTAŇ A HLEDAT POJĎ TU ZEM...** A navíc, od té doby, co jsme se vydali na cestu, se zas mám na co těšit! To pozvání i to cestování úplně změnily náš život.

Píseň Svítá 379

- Vstaň a hledat pojd' tu zem 3x – kam jdu já – vstaň a hledat pojd' tu zem – cestu z bludných kruhů ven – vstaň a pojd' tam, kam my jdeme, kam jdu já.*
- CO TAM ASI NALEZNEM? – CO TAM ASI NALEZNEM? – CO TAM ASI NALEZNEM? – kam jdu já? ... – nový domov naleznem – cestu z bludných kruhů ven – vstaň a pojd' tam, kam my jdeme, kam jdu já*
- CO TAM ASI NALEZNEM? –*

*CO TAM ASI NALEZNEM? – CO TAM ASI NALEZNEM?
– kam jdu já?... Boží cíl tam naleznem – cestu z bludných
kruhů ven – vstaň a pojd' tam, kam my jdeme, kam jdu já.*

Pro rodiče a prarodiče

To, co se tu děje, to je něco naprosto nového. Na jednu stranu může zdát, že se zas tolik neděje, nějaký šejk dostal srbění a tak zvedne kotvy... Ale já myslím, že v okamžiku, kdy se ta potřeštěná karavana pohnula, zadrželi Bůh a jeho andělé dech napětím. Neboť tam dole se vydal jeden stařec se svou ženou na cestu, a právě v téhle chvíli se zrodila víra. Vidím, co vy nevidíte, říká Abraham, vidím život jako otevřenou cestu. Život se přestal motat kolem dokola v kruhu, mohu čekat něco nového, co tu ještě včera nebylo, ... – as tímhle se odvažuje na cestu víry. A tohle jítí, tahle pout', tohle stále nové vycházení patří k onomu *věřím* jako ty nehlubší kořeny. Bez toho víra přestává být vírou (alespoň v biblickém slova smyslu) a stává se náboženskou pomádou každodenní skutečnosti, nebo otravnou povinností, nebo bigotností, nebo i tím tmářstvím, poprávu kritizovaným.

O mnoho staletí později, když už byl příběh o Abrahamovi všeobecně známý, (a Hospodinu se poprávu říkalo „Bůh Abrahamův, Izákův a Jákobův“), koukal jeden křesťanský apoštol na své unavené bratry a sestry. Říkal si, nejen že jim není do tance, když slyší o Ježíši a o Bohu, ono se jim ani nechce za Ježíšem *jít*. Následovat ho. Jejich víra vypadá, že by jen nejrady někde zalezli někde do koutka, a tam seděli nebo si lehli...

A tak si řekl, musím je probrat, dát naději, znova postavit před oči příběhy. A koho jiného dát jako prvního než starého Abrahama? Býval by nejrady jen někde seděl a podřimoval,... ale přesto vykročil na cestu, do neznáma..., s důvěrou, že Boží pozvání a slib je pravda a že nemine slíbený cíl. Věřil, i když vůbec neviděl, kam půjde, a kam dojde. Důvěřoval Božímu pozvání, Božímu hlasu, vykročil, a šel,... a i když mockrát pochyboval a zabloudil, na té cestě vydržel.

Hospodine, Bože Abrahamův, Otče Ježíšův, děkujeme za pozvání k víře. Děkujeme, že skrze Abrahamův příběh zní tvůj hlas a tvé pozvání i nám. Prosíme, na cestu víry nám dávej odvahu, moudrost, trpělivost a vytrvalost. Provázej nás příběhy, které ukážou její krásu a darují radost. A vždycky znova nás ujisti, že ty sám se těšíš, až nás přivítáš v cíli. Společně, malé i veliké. Amen.

Píseň Svítá 379

Vstaň a hledat pojd' tu zem (3x), kam jdu já, vstaň a hledat pojd' tu zem – cestu z bludných kruhů ven – vstaň a pojd' tam, kam my jdeme, kam jdu já.

2. *CO TAM ASI NALEZNEM? – CO TAM ASI NALEZNEM? – CO TAM ASI NALEZNEM? – kam jdu já?*

...svýho syna naleznem – cestu z bludných kruhů ven – vstaň a pojd' tam, kam my jdeme, kam jdu já

3. *...naději tam naleznem – cestu z bludných kruhů ven – vstaň a pojd' tam, kam my jdeme, kam jdu já*

4. *...Pána Boha naleznem – cestu z bludných kruhů ven – vstaň a pojd' tam, kam my jdeme, kam jdu já*

5. *A tak (vstaň a hledat pojd' tu zem 3x), kam jdu já, vstaň a hledat pojd' tu zem, cestu z bludných kruhů ven, vstaň a pojd' tam, kam my jdeme, kam jdu já*

Ohlášení

Přímluvy - Píseň BTS 32 (Pane Bože, prosíme tě)

Pane Bože, prosíme tě / za děti na celém světě, / které mají hlad. / Zatímco my všechno máme, / hrajeme si, povídáme, / někdo pláče snad.

Pane Bože přelaskavý, / vrať nemocným dětem zdraví, / dej ať není hlad. / Nám dej vždycky srdce čistá, / ať to víme dozajista, / že máš lidi rád.

Poslání Židům 11,1-2.8-16

Požehnání

Hospodin je tvůj ochránce, Hospodin je ti stínem po pravici. Hospodin bude chránit tvé vycházení a vcházení nyní i navěky. AMEN

Píseň 84,5-6

18/II. písnička díků

LUDEK REJCHRT

C a d G C F G

1. Dě - ku - jem ti, Pa - ne Bo - že, že nás máš tak rád,
e a F C G7 a d G7 C

že jsme mo - hli dnes - ka rá - no zdra - ví vstát.

2.
Děkujem ti, Pane Bože,
že si smíme hrát,
že si také můžem spolu
zaspívat.
3.
Děkujem ti, Pane Bože,
za ten dnešní den.
Dej, ať tebe každý chválí
v srdci svém.

LUDEK REJCHRT

32/III. Pane Bože, prosíme tě

LUDEK REJCHRT

C a G C a

1. Pa - ne Bo - že, pro - sí - me tě za dě - ti na
d G⁷ C d D⁷ G
ce - lém svě - tě, kte - ré ma - jí hlad.
G⁷ C F C G⁷ C
Za - tím - co my všech - no má - me, hra - je - me si,
a F C G⁷ C
po - ví - dá - me, něk - do plá - če snad.

2.
Pane Bože přelaskavý,
vrať nemocným dětem zdraví,
dej, ať není hlad!
Nám dej vždycky srdce čistá,
ať to víme dozajista,
že máš lidi rád.

LUDEK REJCHRT